

i § 6 hebber, at de høiere Poster i Politiet besættes i Reglen ved Dyrkning fra de lavere, alene efter Duellighed og ikke efter Anciennetet, og at der til ingen af Posterne udfordres nogen Examen, saa er dette vistnok fuldkommen overensstemmende med, hvad Enhver maa ønske. Jeg haaber og antager, at der til enbeel af disse høiere Poster vil kunne findes dygtige Følk blandt det nuværende Politipersonale, som kunde benyttes, da de ere vante til Forretningerne og saaledes bedre maae kunne indtræde i disse Poster end Følk, der ere aldeles ubekjendte med sllige Forretninger. Naar der staaer i § 11, at navnlig ved Tumult skal Mængden tre Gange i Kongens og Lovens Navn forgjæves have været opfordret til at afstilles, førend Politiet tør anvende Magt, saa troer jeg rigtignok, at denne Opfordring noget nærmere maatte betegnes, men det skeer jo mulig i Regulativet. Jeg antager, at det burde skee af en overordnet Bestemt om muligt fra et ophøiet Sted og med en høi og lydelig Stemme og saaledes, at det blev tilkjendegivet Mængden, naar det var første, anden og tredje Gang, Dpraabet skete, saa at den kunde vide at fjerne sig litte, førend Politiet skred ind. Hovedsagen, hvorfor jeg begjærede Ordet, var det første Forslag, jeg tillod mig at fremhæve om Kaserneringen, og jeg skal tillade mig nærmere at komme dertil ved Sagens anden Behandling.

J. M. Hansen: Da Liden er enbeel fremrykket, skal jeg indstrænke mig til nogle korte Bemærkninger angaaende enkelte Punkter i Lovudkastet. Jeg skal i Almindelighed hvtre, at jeg ønsker Lovens Fremme, og jeg kan altsaa i saa Henseende slutte mig til den ærebe foregaaende Taler. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Vagterne skal jeg udtale, at det forekommer mig overordentligt tvivlsomt, om det er hensigtsmæssigt at aflasse dem, men paa den anden Side er Reformen nu freddet saa langt frem, at jeg meget vel indseer, at det ikke nu er Liden her at rette dette Spørgsmaal, og jeg skal altsaa ikke hvtre mig videre derom. Det Punkt, jeg først vil omtale, er den Bestemmelse i § 6, der allerede er berørt af flere Talere, at Dyrkningen fra de lavere til de

høiere Poster skal skee alene efter Duellighed og ikke efter Anciennetet. Dette billiger jeg særdeles og ønsker, at vi i alle vore Embedsforhold maae komme til det Samme, og da man ved denne Leilighed har udtalt sin store Tilfredshed dermed, saa haaber jeg, at vi maae skee ville møde den samme Velvillie med Hensyn til at gaae frem paa samme Maade ved alle Embedsbesættelser, saa at det ikke taales, at nogen Embedsmand begynder at tale om sin Anciennetet, naar han mener sig forbigaaet; — det er en Uting, som der maa arbejdes paa at komme fra saa hurtigt som muligt — denne Anciennetet er en uhykkelig Ting, og den maa slaaes ihjel. Bestemmelsen vil aabenbart virke særdeles meget til, at Politipersonalet bliver dygtigt og velskicket til at udføre, hvad der paa ligger det; men der mangler endnu een Ting, for at dette kan skee. Det er nemlig min fulde Overbeviisning, at man med den overordentlig lave Løn, der er bestemt for Politipersonalet, ikke vil kunne faae saadanne Mænd til disse Poster, som man maa ønske. Man kan ikke vente, at Mænd med den baade aandelige og fysiske Styrke, den Konduite og Dygtighed, som der fordrres af dem, skulde kunne vindes for Politiets Tjeneste med saadanne Lønningsbestemmelser, som der nu er fastsat. Jeg troer det vil vise sig meget snart, at man vil komme til ikke lidet at forhøje Lønnen for de Mænd, man ønsker at beholde i Politiets Tjeneste. Det er disse to Momenter, at Personalet oprykker alene efter Duellighed og at der bliver tillagt en passende Løn — thi den, der er bestemt, forekommer mig at være upassende — der i Forening skulde bevirke, at der kommer Noget ud af Reformen; hvis man ikke kan faae dygtige Kræfter til at træde i Politiets Tjeneste og blive der, vil Reformen ikke komme til at svare til de Forventninger, man nærer. Hvad angaaer § 8, da forekommer det mig, at de ærebe Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Jacobsen) og for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) ikke ganske rigtig have opfattet denne Paragrafs Bestemmelser. De have meent, at Paragrafen gaaer ud paa, at Politidirektøren skulde igjennem Politiplakater kunne udtæde Politiløve, som Borgerne skulde følge, men det synes jeg der ikke staaer Noget om i